

Vaše Svatosti,
bratři a sestry v Kristu!

dovolte mi Vás všechny srdečně pozdravit jménem Světové rady církví se sídlem v Ženevě, která letos oslavila své 70. výročí vzniku za přítomnosti členských církví, široké ekumeny a vzácného hosta – Papeže Františka.

Tento Synod přináší poselství naděje pro všechny mladé, a také pro všechny mladé muže a ženy, kteří náležejí k některé z 350 členských církví Světové rady církví. Všichni mladí lidé jsou Bohem zváni a povoláni k tomu, aby se ujali toho nejdůležitějšího misijního úkolu dnešní doby v naší společnosti: stát se posly dobrých zpráv - a být sami dobrou zprávou.

Mladí jsou nedílnou součástí Pouti za spravedlností a mírem (aktuální téma SRC tohoto období), naší společné cestě křesťanů. Mladí lidé jsou často pomyslným, ale upřímným zrcadlem, které odráží stav naší společnosti i církve.

Mladí lidé jsou schopni naplnit úlohu mediátorů, hojit rány našeho světa a také stavět potřebné mosty na cestě s Kristem, sestrami a bratry, a všemi lidmi dobré vůle.

To vše prožíváme i s mladými členy komise ECHOS (Ozvěny hlasu mladých), která se před několika lety stala jedním z poradních orgánů Světové rady církví. Je to komise, která se věnuje otázce zapojení mladých lidí v ekumeně. Nabízí prostor pro otevřenou, smysluplnou a udržitelnou spolupráci a dialog s mladými dospělými z místních, regionálních ale i celosvětově působících organizací.

V roce 2015 jsme jako skupina mladých poutníků navštívili mj. i univerzitu Al Azhar v Káhiře a setkali jsme se i s Velkým imámem univerzity Ahmedem el-Tayeb. A právě toto setkání, které bylo původně plánováno na pár minut, se protáhlo více než na hodinu intenzivní diskuse. Právě tento okamžik stál na počátku důležitého mezináboženského dialogu a další spolupráce, která napomohla realizaci projektu, při němž více než 5000 mladých lidí z Egypta našlo v této nelehké době své pracovní uplatnění.

Mladí lidé žijící v různých kulturách a zázemí, mají přese všechnu bohatost rozdílů něco společného. Emoce a hloubku prožívání. A právě tato oblast je nerozdílně spjata s touhou objevit smysl života, najít důvod žít ve světě, který nabízí nepřeborné množství věcí a zážitků, ze kterých se můžeme radost, ale také je pro mnohé místem bolesti a utrpení.

V jednadvacátém století si stále ještě nedokážeme poradit s miliony hladovějících lidí, lidí, kteří žijí v nedůstojných podmínkách. Stále ještě zápasíme se závažnou genderovou nerovností, nerovným přístupem ke vzdělání, nespravedlností ekonomickou i ekologickou. Na naší zemi neustále dochází k válečným konfliktům a násilí.

Je třeba se zamýšlet nad nastavením naší mysli, které ovlivňuje chování a skutky. Jako křesťané a lidé mající dobrou vůli, můžeme spolupracovat na změně životní reality právě tak, že určité fixní nastavení našeho uvažování, proměníme v růstové – v ohledu vnímání potřeb druhých, respektu plnému chování k celému Stvoření i snahy o hledání té správné životní cesty každého z nás. A právě takové rozhodnutí může zcela změnit fungování společnosti.

Díky změně vnímání, přístupu a způsobu chování, můžeme směřovat k lepší budoucnosti, která začíná uvědoměním zodpovědnosti za přítomný okamžik.

Mladí lidé by měli být inspirováni k tomu, že cílem je snaha se v životě učit (nikoliv jen ve smyslu školního vzdělávání), že právě pokorné učení a vytrvalé malé krůčky vedou k cíli, jímž je ideál Božího království na zemi.

Je na nás všech, abychom mladým lidem pomohli sdílet jejich nadšení a rozličné schopnosti, vzdělání i profesní zkušenosti tak, aby byli připraveni světu pomoci, věnovali se usnadnění komunikace ve společnosti i v církvích a hájili zájmy všech, kteří to potřebují a byli si vzájemně oporou.

Církev je a má být bezpečným prostorem, který podporuje naplnění potenciálu každého člověka, bez ohledu na pohlaví, věk a všechny další rozdíly.

Náš Pán, Ježíš Kristus, nás vyzývá, abychom sdíleli a rozvíjeli svá obdarování a talent, který máme, ve společenství, pro dobro celého lidstva, v atmosféře univerzálního bratrství mezi muži a ženami na celém světě. Skutečné ekumenické hnutí a spolupráce má být žita a sdílena, pravá ekumenická spolupráce nehledí na kategorie, které jen rozdělují.

Ve chvíli, kdy jsem já sama uslyšela Boží hlas, všeho jsem zanechala, změnila jsem svůj život a následovala onu inspiraci. Byla jsem pokřtěna dlouho po svých dvacátých narozeninách, vystudovala jsem mj. teologii a tři roky nazpět, když mi bylo třicet let, jsem přijala kněžské svěcení Církve československé husitské, která se mi stala přijímajícím duchovním domovem.

Věk, pohlaví a životní příběhy každého z nás jsou odlišné. Ale tím, co je skutečně důležité je něco docela jiného. Je to vědomí, že my všichni jsme milovanými Božími dětmi.

Žalm 71, 5.19a

Ty jsi přece má naděje, Panovníku Hospodine, v tebe už od mládí doufám. Bože, tvoje spravedlnost až k výšinám sahá, vykonals veliké věci.

Martina Viktorie Kopecká

farářka Církve československé husitské

zástupce Světové rady církví na Synodě o mladých lidech

předsedkyně poradního orgánu SRC komise ECHOS (Ozvěny hlasu mladých)

členka ústředního výkonného výboru SRC